

A Rus no li valen ja les declaracions populistes, perquè Sentandreu juga encara més fort en aquest terreny

nient a manifestar el contrari. És a dir, que cap empresari reconeix que les coses vagen bé. I ho diu davant d'Ángel Acebes, en el transcurs d'una reunió interna, qüestionant la línia política del seu mentor.

De vegades fa l'efecte que Rus és la còpia mediterrània de Jesús Gil, aquell histriònic alcalde de Marbella que turbulenta i barreja política, negocis i futbol. Ja els hem explicat que, l'any 1997, Rus va plantar cara a Paco Roig perquè també volia ser el president del València, tot i que finalment va perdre estrepitosament. Anys abans, fins i tot, havia estat president de l'Olímpic, el club de la seua ciutat. Una plataforma que el va acabar de llançar a l'arena pública. Un populisme que, impostat o no, sempre ha marcat la seua carrera política. L'any 2001, Xàtiva va ser la ciutat que va organitzar el qüestionat festival de Miss Espanya i, també, el concert de Julio Iglesias, aquell en què el cantant gallec va manifestar la seua estima per Eduardo Zaplana, amb el crit desesperat d'"Eduardo, te quiero", llançat al públic durant el transcurs de la gala.

Rus va contractar aquell concert de Julio Iglesias per quedar bé amb Zaplana. Molt els hem explicat de la relació entre Iglesias de la Cueva i Zaplana Hernández-Soro. Rus esperava que Zaplana el premiara amb un càrrec de rellevància. Algunes fonts, fins i tot, li posen nom: la Conselleria d'Indústria. Zaplana, però, mai el va tractar com Rus esperava que ho fera. L'alcalde de Xàtiva fins i tot se'n va sentir traït. Per això, quan la batalla entre els campsis-tes i els zaplanistes va surar a la llum pública, fa cosa d'un any llarg, Rus es va llançar als braços de Camps, orquestrant un dinar-contuberni de suport al president actual de la Generalitat, al qual van assistir tots els pesos

pesants del PP de València, amb Rita Barberà i Juan Cotino al capdavant. Rus sempre ha explicat que ell va fer possible, amb aquest dinar, que es desequilibrara la balança a favor de Camps.

Siga com siga, Rus és ara el president provincial de València, un territori abonat a la polèmica per diversos motius. En primer lloc, perquè el canvi del traçat del transvasament del Xúquer al Vinalopó està castigant seriosament el PP en la comarca de la Ribera. En segon lloc, perquè hi ha moltes ciutats on el PP encara té líders zaplanistes que Camps vol substituir i, finalment, perquè és en les comarques de València i, sobretot, en el cap i casal, on té més força Coalició Valenciana, on l'anticatalanisme impolític pot revifar i, de fet, està revifant, més enllà del diputat desafecte.

Rus, per tant, té una papereta difícil. En el dos primers casos pot trobar una solució de compromís, però en el tercer haurà d'esforçar-se, i molt, perquè el PP no perda els vots que, de moment en les enquestes, li garanteixen la majoria absoluta. De moment, Juan Garcia Sentandreu, el capítol de Coalició Valenciana, aposta fort per un discurs que al PP no li és aliè. Rus, per exemple, va negar, l'any 1997, la cessió d'una peça de patrimoni històric a la Generalitat de Catalunya pel simple fet que la petició de préstec procedia de Catalunya. I també va animar els membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua a anar-se'n cap amunt, després que aprovaren un dictamen que reconeix una obvietat, que catalans i valencians comparteixen la mateixa llengua.

Certament, a Rus no li valen ja les declaracions populistes, perquè Sentandreu juga encara molt més fort en aquest terreny. Rus sap quina és la seua espasa de Dàmocles. Uns pocs vots perduts i Camps s'acomiarà de la Generalitat. Mentrestant, Rus, Alfonso Rus, assistirà als actes públics a bord del seu flamant Ferrari de color roig, tot un símbol que, més enllà de l'histriò que porta a dins, és un polític i empresari d'èxit, peça clau en un entramat de poder, el de Camps, més qüestionat que mai.

Salvador Giménez

Factures bomba

La gestió de l'Institut Valencià de l'Exportació en temps d'Eduardo Zaplana descol·loca Francesc Camps. D'un costat, demana que s'investigue a fons. De l'altre, els delictes del passat podria haver de pagar-los ell.

La imatge de José María Tabares i José Manuel Uncio a les portes de la mansió de Julio Iglesias a Miami, amb una carta sota el braç en què Eduardo Zaplana li ofería ser ambaixador del País Valencià pel món, seria impagable. El preu d'aquesta fotografia superaria, fins i tot, el dels mateixos contractes que acabaria signant el cantant amb la Generalitat. El de l'"A" i el del "B", perquè n'hi va haver dos: un de legal i un d'amagat. 375 i 615 milions de pessetes, respectivament. Vora 6 milions d'euros tan nets com la famosa patena, gran part dels quals —aquells que es pretenien ocultar—, en paradisos fiscals. Concretament, a través de l'empresa International Concerts, amb seu a les Illes Verges (a les Antilles).

L'Institut Valencià de l'Exportació (Ivex) té 23 oficines obertes arreu del món. La seua funció és, en teoria, "internacionalitzar el teixit empresarial" del País Valencià. A cada delegació hi ha una persona de confiança del Consell, i a Miami, ja des dels temps en què Joan Lerma presidia la Generalitat —quan l'Ivex encara es deia Procova—, l'home en qüestió era Tabares. Un home que, el 1997 —quan Zaplana portava un parell d'anys al capdavant del Govern valencià—, va passar de delegat a Flori-

L'ivex, o com exportar els problemes

JOSE MANUEL UNCIO

JULIO IGLESIAS

EDUARDO ZAPLANA

CARMEN DE MIGUEL

JOSÉ MARQUINA

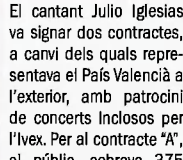
JUSTO NIETO

J. M. GARCÍA ANTÓN

JOSE MARIA TABARES

DIEGO SUCH

M. A. RAMON-LLIN

Uncio i Tabares visitaren Iglesias a Miami. A Tabares, director de l'ivex del 1997 al 1999, l'han condemnat a cinc anys de presó. Uncio ja no dirigeix l'Institut Valencià de Finances.

El cantant Julio Iglesias va signar dos contractes, a canvi dels quals representava el País Valencià a l'exterior, amb patrocinis de concerts Inclosos per l'ivex. Per al contracte "A", el públic, cobrava 375 milions de pessetes. Per al "B", descobert pel diari *Levante*, 615 milions més. Uns 6 milions d'euros lliures d'impostos i cobrats amb empreses en paradisos fiscals.

Zaplana recompensava Iglesias pel suport al PP i quedava bé amb Aznar. Such, aleshores conseller d'Indústria, va parlar del "millor contracte del món".

Carmen de Miguel va succeir Tabares al capdavant de l'ivex. Amb ella es va destapar una altra trama: el seu predecessor va avalar empreses moroses de l'empresari francès Jean-Luc Lagier per obtenir compensacions que facilitaren la venda de cotxes de la factoria de Ford d'Almussafes a Tunísia.

Delegat de l'ivex a Miami entre els anys 1994 -sota govern de Joan Lerma- i 2004 ha revelat al diari *Levante* que des de la seu central de l'ivex a València li ordenaven redactar factures falses i enviar-les a paradisos fiscals perquè Julio Iglesias rebera la quantitat pactada en el contracte "B".

L'actual conseller d'Empresa, Universitat i Ciència, Justo Nieto, ha nomenat nou delegat de l'ivex a Miami Faustino Salcedo, tot just aquell qui, segons Marquina, li ordenava emetre les factures falses.

Familiars de consellers com José Ramon García Antón o Maria Àngels Ramon-Llin han treballat becats a l'ivex, com també un nebot de Zaplana.

da a director de l'entitat. La feina bruta de Tabares, però, no es va limitar a aquella visita a la finca d'Iglesias. Ja com a màxim responsable de l'ivex, va avalar lletres de dues empreses moroses amb una xifra global que ascendia -ves per on- a 6 milions d'euros. Ara bé, aquesta operació no tenia res a veure amb l'anterior. Les societats afavorides eren d'un empresari francès, Jean-Luc Lagier, radicades a Tunísia, i la finalitat era aconseguir drets de compensació que facilitaren la venda de cotxes de Ford -de la fàbrica d'Almussafes (Ribera Alta)- a aquest país magribí.

Per aquesta jugada, Tabares ha estat condemnat a cinc anys de presó. La sentència del judici va dictar-se el març passat, i Tabares, durant el procés, va assegurar que els seus superiors en tenien coneixement. Quins eren, els seus superiors? Doncs s'entén que el conseller d'Indústria d'aquell moment, Diego Such -bon amic de Zaplana, que va abandonar la Conselleria el 1999 per ser alcalde de la Nucia (Marina Baixa), càrrec que també va aparcar el 2001 després de diverses acusacions a àmbit local-, i, per extensió, el mateix Zaplana.

Va ser la successora de Tabares al capdavant de l'ivex, Carmen de Miguel -una altra estreta amigada de Zaplana-, qui va fer públic el desgavell comptable de l'ivex. El diari *Levante* faria la resta, especialment en tot allò referit al "doble contracte" de Julio Iglesias.

Quan, ara fa un mes, la consellera de Benestar Social, Alicia de Miguel, ex-

plicava que els executius de Zaplana van prendre mesures severes per evitar que la corrupció fera malbé el PP, es referia, principalment, al cas Ivex, però potser oblidava -o volia oblidar- els pagaments inflats al cantant. Perquè, en realitat, no era "el millor contracte del món", com havia anunciat Such el desembre del 1997, durant l'acte de signatura "oficial". El de l'"A", vaja.

Torna el monstre. La batalla intestina del PP valencià ha coincidit -o no- amb el penúltim episodi de l'ivex. Rafael Maluenda, portaveu popular a les Corts valencianes, explicava en la trona parlamentària, el passat 19 d'octubre, que Hisenda havia multat aquest organisme amb 191.000 euros per no haver fet correctament les deduccions fiscals dels pagaments a paradisos fiscals. Els zaplanistes, amb el president de la cambra, Julio de Espana, criticaren la publicació d'aquesta sanció. Al cap de pocs dies, de fet, l'Agència Tributària encetava una investigació a fons de tots els pagaments que l'ivex va fer a Iglesias.

Encara no havia passat ni un mes de la revelació de Maluenda quan José Marquina, delegat de l'ivex a Miami entre els anys 1994 i 2004, explicava a *Levante* el procés exacte -factures falses incloses- que seguien els diners fins a arribar a la butxaca del cantant. Marquina afegia que va ser destituït, al final de l'any passat, tot just després de demanar a l'actual conseller de la matèria, Justo Nieto, que "alçara les catifes".

Camps, que fa un any va assegurar en les Corts valencianes que feia seua la feina de l'ivex "de la a a la zeta" des que el PP governa la Generalitat, demanava a la fiscalia que, amb urgència, esclerara les possibles irregularitats amb la citació de Marquina. L'endemà mateix, el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia valencià, Ricard Cabedo -persona pròxima al PSPV-PSOE-, avisava que demanarà al jutge que investiga el "cas Iglesias" que cride a declarar Marquina. Esquerra Unida, no contenta amb això, ha anunciat que durà el cas de l'ivex davant del fiscal anticorrupció.

Però, si encara no hi havia prou tensió, el conseller Nieto ha nomenat nou delegat de l'ivex a Miami Faustino Salcedo, la persona a la qual Marquina acusa que -des de València- li va ordenar de redactar factures falses. Nieto, a més, ha dit a les Corts que, a Marquina, "segurament caldria haver-lo expulsat abans". Darrerament també s'ha sabut que un nebot de Zaplana, els fills de dos dels seus consellers -Maria Àngels Ramon-Llin i José Ramón García Antón, furibunds zaplanistes- i d'un diputat han estat treballant, becats per l'ivex, en diverses delegacions. L'expressident valencià no en vol saber res, ara. Diu que pregunten al Govern de la Generalitat Valenciana. El Consell, per la seua banda, ha dit que es querellarà contra Marquina. Una bomba de l'era Zaplana esclata en mans de Camps.

Víctor Maceda